

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manipvlvs Spicarvm Ex Libris Domesticis Societatis Iesv

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1653

September.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51816)

SEPTEMBER.

1. **H**Oc familiare nostris deberet esse, vt Deum in omnibus rebus presentem cernerent, & mentes suas non in oratione tantum ad caelestia attollerent, sed vniuersas res, atq; actiones singulas in Deum referrent: neque minorem deuotionis spiritum in actione, quam in ipsa meditatione sentirent. *S. Ignat. Vita, l. 5. c. 1.*

2. Curiositatem, & immodestiam S. Thomas ad Otium refert. Otiosus enim apud se animus, foris, quod agat, aucupatur: ac dum principes suas vires intus habet ab opere vacuas, exterioribus vitur, & mediastinis. Magnum verò, ac potens in sensus imperium tenebit animus, quem praesentis Dei aspectus, & cogitatio constanter occupabit. Mens enim probè constituta, corpus eadem

dem operâ componit, & præsentia
 diuinę magisterio doctus agere mo-
 deratè, nihil præceptis, nihil inco-
 ditum hominum oculis obijciat.
P. Vincent. ep. ad Soc.

3. Quoniam tam naturale est
 cum auxilio gratiæ, vt habites in te,
 quàm naturale est igni ferri sursum
 sicut lapis retinet suum centrum,
 nec acquiescit, donec in eo sit; ita
 tu non habeas quietem in te, donec
 videas Deum in te. Et tunc rues per
 mortem ad obtinendum centrum
 tuum, priusque decedere volens
 è corpore, quàm ad momentum
 exire à te, posteaquam Deus est in
 te. Tunc agnoscuntur damna, quæ
 patimur; & miramur, quomodo
 possimus viuere, nisi in nobis: &
 erubescimus videntes, quomodo
 egrediamur à nobis, vt moremur
 in creaturis propter nos conditis,
B. P. Borg. de confus. p. 4.

4. Mo-

4. Modus internæ conuersationis operariorum Societatis, quanto secundum finem suum superior est humano, tantum eleuari debet in diuinum. Neque enim incedere debent, vt homines mundani, qui trahuntur sensibilibus obiectis creaturarum; sed vt homines surgentes ex mortuis, vt loquitur Apostolus: vt homines, qui veniunt ex alterâ vitâ, quique extra mundum, & carnem positi, oculos cogitationum defixos habent in rebus internis Dei, & ibi immerfi immensitati perfectionum diuinarum, viuunt in abscondito faciei Dei, à conturbatione hominû. *P. Vinc. Vita, l. 2. c. 13.*

5. Erit vobis cordi vitia deprehensa corrigere, animûmque noxijs affectibus repurgare. Nimirû quantacunque decessio de vitijs, tanta fit caelestium donorum accessio. *S. Xaver. Vita, l. 6. c. 13.*

I 3

6. Obe-

6. Obedientia propria Societatis non est humana, & politica, quae ad oculum seruiat; sed religiosa, & supernaturalis; habetque hanc obligationem, ut intueatur superiorem, in quantum repræsentat personam Christi; & obediat voluntati Dei; & consideret Superiorem, ut instrumentum, per quod Christus Dominus noster ordinat, ac præcipit.
P. Vincent. Vita, l. 2. c. 13.

7. Si dicam, voluntatem esse instar primariæ turris in aliquâ munitione, parùm dicam. Quia quantumuis inexpugnabile videatur castellum, inuenitur denique modus ingrediendi in illud. Sed hæc facultas, propter libertatem arbitrij, & vires, quas tribuit ei Deus, tam est munita, ut nec mundus cum totâ suâ potentiâ; nec Princeps tenebrarum cum toto suo exercitu; neque caro cum omnibus blanditijs, possint

sine in eam intrare, nisi velit ipsa se
 dēdere. Quod maius priuilegium?
 quae dignitas maior? *B. P. Borg. de
 potent. animae.*

8. Equidem dum mecum repu-
 to, quanto deuotionis affectu coeli
 Reginam complexi sint, quantum-
 que ex eius pio, & assiduo cultu, ad
 omnem profecerint sanctimoniam
 multi sancti viri, ac priuatim S. P.
 Ignatius quantam rerum nostra-
 rum spem, ac tutelam in hac, velut
 arce, collocarit; magno teneor stu-
 dio, vt & nos eam propensissimis
 animis, atque obsequijs prosequa-
 mur, deposcentes, vt ipsamet de-
 precante, haec pietas, veluti suauissi-
 ma nardus, nostris mentibus inna-
 scatur. *P. Claud. ep. 3.*

9. Deo debetur summa adora-
 tio, quia est summa Maiestas: sum-
 mus amor, quia est summa Bonitas:
 summum testimonium, quia est

summa Veritas. Ad satisfaciendum huic obligationi solum potest optulari Martyrium. Quia, vt sacrificium, est actus summæ adorationis: vt holocaustum, est actus maximæ charitatis: vt testimonium, est summa testificatio per sanguinem. Atque vt absit aliud omne motiuum, ad accendendū in nobis desiderium Martyrij, sufficit considerare gaudiū æternum ex recordatione, quod fueris occisus in obsequium Christi.

P. Vincent. de Martyr. c. 4.

10. Illic statua hæret, vbi erigitur; nec illouersum, vbi olim est ficta, magis, quàm aliò propendet. Sic nostrum quemlibet par decet, omnem ad locum, domum, collegium, habitationem, facilitas, & æquabilitas: nec maior in patriam, quàm in aliam partem propensio. Omnis terra, & nulla terra nobis patria est. Ad omnes vocamur, vbi-
que

que gentium, pari studio iuandos.
 Vnum, si qua nobis patria, cælum
 est: vbi nos Pater verus, vbi pater-
 na hereditas exspectat. Omnis æquè
 cognata natio, gens omnis vna est,
 adoptionis diuinæ iure, fraternitate
 Christi I E S V, patrimonij æterni
 promissionibus conflata. *P. Vincent.
 ep. ad Societ.*

11. Auctor erat Hieronymus
 Paulino, nihil in se mediocre esse
 contentus esse: totum summum,
 totum perfectum desideraret. Non
 dispari animo Sanctus Parens no-
 ster summum nos virtutis apicem,
 spretâ vult mediocritate, prenare,
 & diuino fultos auxilio, perfectissi-
 ma consecrari. *P. Vincent. ep. ad Soc.*

12. Cùm voto obedientiæ simus
 obstricti, Summòque Pontifici in-
 tegros nos ad eius voluntatem ob-
 tulerimus, vt quòcunque terrarum
 velit, suo nos arbitrio mittat, indif-

I 5 feren-

ferentes esse debemus, ac medij, & in neutram potiùs partem pendere. Imò verò si me hoc desiderium (*in Indiam proficiscendi*) teneret, in contrariam partem flectere conarer animum; vt in eâ æquabilitate tandem, statùque consisterem, qui ad obtinendâ perfectam obedientiam est necessarius. *S. Ignat. l. 5. Vita, c. 4.*

13. Si quis Angelus, horâ surgendi, vas prunis plenum supra lectum versaret, quis non ilicò se indè proriperet? Ità cùm carbones non ab igne materiali accensi, sed à magis viuido, & spiritali, amoris, ac diuini obsequij, fuerint iniecti, vbi fumus, quando audimus nos aliò vocari ab obedientiâ, subitò nos indè leuemus. *P. Vincent. Vita, l. 2. c. 6.*

14. Suauissimum in omnibus molestijs nostris remedium est Crux Saluatoris. Si enim virga Moysis per-

perdidit Ægyptios, quantò magis
 seculares, & Ægyptios animorum
 nostrorū motus Crux Christi pro-
 fligabit? Qui si adhuc vigent, vi-
 uuntque in nobis, certè in Cruce
 positam vitam nostram non habe-
 mus. Nam cui, in ea viuenti, quid-
 quam ad summam animi tranqui-
 litatem, vel iucunditatem desit?
 Quòd si rebus vtimur secundis, eius
 beneficio id fieri putandum est: sin
 autem acerbitatibus, & ærumnis
 premimur, in ea procul dubio miti-
 gantur. *B.P. Borg. ad Soc. Aquit.*

15. Meus esse non debeo, sed
 eius, qui me creauit, quique illius
 locum tenet, vt me duci, tractarique
 instar mollissimæ ceræ sinam, quæ
 sequitur fragentis manum. Vt in-
 scribendis, accipiendisue literis, &
 contra; in colloquio cum fratribus,
 aut silentio, id mihi salutare cre-
 dam, quod iussus fuero, *denotio-
 nemque*

nemque meam in eo, quod precipitur, totam constituam. S. Ignat. *Vite*, l. 5. c. 4.

16. Semper, ut destinatum scopum assequamur, altius nobis collimandum est, scientibus debilia esse instrumenta, infirmosque arcus, quibus iacimus. Nec illud obliuiscamur, quod Cassianus refert, debere Dei seruum perpetuò conniti, ut quod in futurum dicitur de beatâ conuersatione Sanctorum, iam subarrhatum habeat in præsentî: id est, ut sit ei Deus omnia in omnibus. Quod præstabit homo, vnum duntaxat desiderans, vnum sitiens, ad vnum omnes non solum actus, verum etiam cogitatus semper intendens. *P. Claud. ep. 13.*

17. Seraphinus, qui sacra stigmata corpori, vel potius animæ S. Francisci impressit, erat in Cruce, & Crux in ipso; ut documento nobis esset,

esset, patiendum amando, & amandum patiendo, iuncto amore Seraphico cum doloribus crucifixi; vt pariter langueamus præ dolore, & præ amore. *P. Vincent. l. 2. Vita, c. 9.*

18. Putate amorem hominis, quasi manum animæ; ait S. August. Si aliquid tenet, tenere aliud non potest. Vnde si amat seculum, Deum amare non potest. Occupatam habet manum. Quæ verò stultitia esset, ne dimittat quis puluerem, quo manum plenam habet, non accipere sceptrum, & coronam auream, quæ ipsi offertur? Maior cœcitas est hominis Christiani, qui occupatam habet manum, id est, Amorem pulueris, & vanitate mundi: quam ne dimittat, non desiderat coronam, ac sceptrum cæleste. *P. Vincent. de div. am. c. 10.*

19. Quod verò ad illud attinet, quò vestri labores respiciunt, in conuer-

uersione, & conseruatione multarum animarum, tanto utiliora efficacioraq; instrumenta diuinæ manus, ac potentia eritis, quanto maiori cum puritate, humilitate, obedientiâ, patientiâ, & charitate patiemini vos ab eâ possideri, duci, & gubernari. *P. Lain. ep. de Mission.*

20. O filij hominum, si videtis, quales estis, cum oblitteratis similitudinem imaginis diuinæ, fugeritis vosmetipsos, neque sustinereis soli in eadem domo manere vobiscum. Quia imago bestia, quam habetis, tam est formidabilis, ut qui vident, præ metu non possint esse cum illâ. O si viderent peccatores, quomodo sint sepulchra, foris dealbata, intus autem plena ossibus mortuorum! Quanto magis studeant parare habitationem interiorum tribus Diuinis Personis, quam ornare exteriorum, cum tanto danno

damno internæ? Non ità pergamus,
nisi velimus esse inter eos, de qui-
bus dicitur, *Imaginem eorum ad ni-
hilum rediges. B.P. Borg. de potentijs
animæ in præfat.*

21. Tu si non poteris, quod vo-
les; velis, quod poteris: quando-
quidem per te non stat, quo minùs,
quantum velles, proficiatur. Quòd
si quando videbis, te ità multis dis-
tineri negotijs, vt par esse nequeas
vniuersis, quantum efficere poteris,
tantum efficies, eoque contentus
eris. *S. Xauer. l. 1. ep. 7.*

22. A Deo redire ad homines, &
à dulci fruitione ipsius ad odiosa, &
abiecta ministeria, maximè rerù ne-
cessariarum ad sustentationē partis
nostræ pecorinæ, quod est corpus,
iusta causa esset moriendi præ. dolo-
re: sicut esset ei, qui de cælo cogere-
retur redire ad vitam degendam in
aliquo deserto. *P. Vinc. l. 2. tit. c. 11.*

23. Sicut

23. Sicut pila, quo maiore impetu fertur in parietem, eo vehementius resilit: sicut lapis, quo altius ascendit, eo velocius reuertitur in terram: sicut radius Solis, quo directius ferit speculum, eo intensius reflectitur; ita amor Christi, quanto fortius pulsabat cor Dei, tanto maiore intensione reflectebatur in bonum proximi. Curemus in hoc amore imitari Christum. *P. Vincenti, de diu. am. c. 11.*

24. Tantum donum, quantum est Dei praesentia, Societati caelitus inspiratum, decet non modo summo in pretio haberi; sed reipsa, & moribus diligentissime a nobis, ac integerrime conseruari. Imitemur beatissimos Angelos mentis nostrae totius conformatione, omnemque ab illa opinionem, affectum, & desiderium, quod terram, & infima sapiat, ablegemus. Et de quolibet nostrum

strum illud Isaiæ verè vsurpetur,
Tantum in te, Deus, & præter Deum
 nihil: in cogitationibus Deus; in de-
 siderijs, affectibus, consilijs, vbique
 Deus. *P. Vincent. ep. ad Soc.*

25. Vt non solum necessarius
 est calor ad fructus colligendos, sed
 & frigore opus est, quo compressa
 terra eos ferre possit: ita nobis non
 tantum opus est diuino amore, sed
 interdum necessarium, vt nos frigi-
 dos etiam quandoque experiamur;
 quo non solum magis agnoscamus,
 quid differat status vterque, cum
 nimium incalescimus amore, &
 cum nimio algore frigesimus: vt
 qui intelligimus, eo nobis necessa-
 rium esse calorem, quo fuerit fri-
 gus intensius. *B. P. Borg. tract. 6.*

26. Certum est, pigros, quod
 seipfos non vincant, nec ad animi
 pacem, nec ad perfectam vnquam
 vllius virtutis possessionem venire.

K Cum

Cum tamen diligentes vtrumque
paucis diebus facile consequantur

S. Ignat. ep. 2.

27. Memoria caelestis patriae,
quam diu vivimus, & in huius mundi
di mari natamus, seu bonâ, seu ma-
lâ tempestate, est nobis pro cortice,
ne submergamur; sinè quâ pessum-
eunt imperiti natandi. *P. Vincenti
lib. 2. Vita, c. 13.*

28. Via evitandi tribulationes,
& afflictiones mentis in hoc mun-
do, est, vt conemur conformare
penitus voluntatem nostram vo-
luntati Dei: qui si totum cor no-
strum integrè possideret, cum ipsum
sinè voluntate nostrâ perdere non
possimus, non posset nobis accidere
quidquam, quod nos magnopere af-
fligeret: cum omnis afflictio nasci-
tur ex perduto, vel timore perdendi
id, quod amatur. *S. Ignat. ep. 26. Jan.*

1554.

29. St

29. Si Angelos contemplemur, quantum eorum, quæso, nos puritas, atque innocentia confundet. ? quantum id, quòd eorum tantâ, & scientiâ, & charitate præditorum consilia tam necessaria negligimus? Deficiunt me quidem verba, nostram pro dignitate confusionem explicare volentem, siue cum Seraphinorum amore tepiditatem nostram, siue cum Cherubinorum scientia nostram ignorantiam comparemus. *B. P. Borg. tract. 3.*

30. Paupertas velut propugnaculum est religionibus, ut eas in statu suo, & disciplinâ conseruet, & à compluribus hostibus defendat. Vnde etiam dæmon enititur illud varijs rationibus euertere. *S. Ignat. Constitut. p. 30.*